

- И това видѣхъ азъ че е отъ Божіѣхъ-тѣхъ рѣкъ.
 25 Защото кой бы ялъ,
 И кой бы ся наслаждавалъ освѣтъ мене?
 26 Понеже Богъ дава на угодный-тъ прѣдъ него человекъ
 Мудрость и знаніе и радость;
 А на грѣшный-тъ дава да ся труди,
 *За да притурия и да трупа;
 За да *ты* даде на угодный-тъ прѣдъ Бога:
 И то суета, и угнѣтеніе на духъ-тъ.

ГЛАВА 3.

- 1 Има *врѣме за всяко нѣщо,
 И срокъ за всякъ работъ подѣ небо-то.
 2 Врѣме за раждане, и *врѣме за умирање:
 Врѣме за насаждане, и врѣме за иско-
 реніе на насаждено-то:
 3 Врѣме за убиваніе, и врѣме за исцѣля-
 ваніе:
 Врѣме за събаряніе, и врѣме за граденіе:
 4 Врѣме за плаканіе, и врѣме за смѣяніе:
 Врѣме за сѣтованіе, и врѣме за ликованіе:
 5 Врѣме за распренуваніе на каменіе, и
 врѣме за събаряніе на каменіе:
 Врѣме за пригържаніе, и *врѣме за от-
 далечаваніе отъ пригържаніе-то:
 6 Врѣме за придобываніе, и врѣме за из-
 губваніе:
 Врѣме за пазеніе, и врѣме за хвърляніе:
 7 Врѣме за раздираніе, и врѣме за шеніе:
 *Врѣме за мълчаніе и врѣме за говореніе:
 8 Врѣме за обычаніе, и *врѣме за нена-
 вижданіе:
 Врѣме за рать, и врѣме за миръ.
 9 *Каква полза на оногוזъ който работи,
 Отъ онова въ което ся той труди?
 10 *Видѣхъ труденіе-то, което даде Богъ
 На чловѣчески-тъ сынове за да ся тру-
 дятъ въ него.
 11 Направи всяко нѣщо хубаво на врѣме-то
 му;
 И свѣтъ-тъ положи въ тѣхны-тъ размы-
 шленія,
 Безъ *да може чловѣкъ да издири
 Отъ начало до конецъ дѣло-то което е
 Богъ направилъ.
 12 Познахъ че *нѣма друго добро въ тѣхъ,
 Освѣтъ да ся весели *всякой*, и да прави
 добро въ животъ-тъ си.
 13 И още *да яде всякой чловѣкъ и да пие,
 И да ся наслаждава отъ добро-то на
 всякий-тъ си трудъ,
 То е дарованіе отъ Бога.
 14 Познахъ че всичко що прави Богъ,
 То ще бѣде вѣчно:

- *Не е възможно да ся притури на него,
 Нито да ся отнеме отъ него:
 И Богъ направи *това* за да му ся боятъ.
 15 *Каквото е станжло вече сжествува:
 И каквото ще стане, вече е станжло,
 И Богъ прѣдиди минжло-то.
 16 И *видѣхъ още подѣ сълнце-то
 Мѣсто-то на сждъ-тъ, и тамъ беззаконіе-то;
 И мѣсто-то на правдѣ-тъ, и тамъ не-
 правдѣ-тъ.
 17 Рѣкохъ азъ въ срдце-то си:
 *Богъ ще сжди праведный-тъ и нечести-
 вый-тъ;
 *Защото за всяко нѣщо, и за всяко дѣло,
 има врѣме тамъ.
 18 Рѣкохъ азъ въ срдце-то си
 За сѣстояніе-то на чловѣчески-тъ сынове
 Че тѣхъ ще ги опыта Богъ,
 И ще видятъ че тѣ отъ себе си сж скотове.
 19 Защото *случай-тъ на чловѣчески-тъ
 сынове
 Е случай и на скотъ-тъ: единъ случай
 иматъ:
 Както умира той, така умира и онзи:
 И едно дыханіе е въ всицы-тъ:
 И чловѣкъ не прѣвѣсхожда въ нищо
 скотъ-тъ;
 Защото всичко-то е суета.
 20 Всичко отива въ исто-то мѣсто:
 *Всичко е станжло отъ прѣстъ-тъ, и все-
 ко ся враща въ прѣстъ-тъ.
 21 *Кой знае духъ-тъ на чловѣчески-тъ
 сынове, да ли възлѣзва горѣ,
 И духъ-тъ на скотъ-тъ, да ли слѣзва долу
 на земѣхъ-тъ?
 22 *Видѣхъ прочее че нѣма по добро,
 Освѣтъ да ся весели чловѣкъ въ дѣла-
 та си;
 Защото *това е дѣлъ-тъ му:
 *Понеже кой ще го доведе за да види
 Онова което ще бѣде слѣдъ него?

ГЛАВА 4.

- 1 Тогазъ ся обѣрижхъ азъ и видѣхъ
 *Всички-тъ насилия които ставатъ подѣ
 сълнце-то:
 И его сълзы-тъ на насилуваны-тъ,
 И нѣмаше за тѣхъ утѣшитель:
 И сила-та бѣше въ рѣкъ-тъ на тѣзи
 които ги насилувахъ:
 И нѣмаше за тѣхъ утѣшитель.
 2 За то азъ *рѣкохъ: Блазъ на умрѣлы-тъ,
 Които сж вече умрѣли,
 Неже на живы-тъ, които сж още живи.
 3 *А по добръ отъ двама-та е, който не е
 былъ още,

и Іов. 27; 16, 17. Прит. 28; 8.

а Ст. 17. Гл. 8; 6.

б Евр. 9; 27.

в Іов. 2; 16. 1 Кор. 7; 5.

г Амос. 5; 13.

д Лук. 14; 26.

е Гл. 1; 3.

ж Гл. 1; 13.

з Гл. 8; 17. Рим. 11; 33.

и Ст. 22.

і Гл. 2; 24.

к Іов. 1; 17.

л Гл. 1; 9.

м Гл. 5; 8.

и Рим. 2; 6, 7, 8. 2 Кор. 5;

10. 2 Сол. 1; 6, 7.

о Ст. 1.

п Псал. 49; 12, 20. 73; 22.

Гл. 2; 16.

р Быт. 3; 19.

с Гл. 12; 7.

т Ст. 12. Гл. 2; 24. 5; 18.

11; 9.

у Гл. 2; 10.

ф Гл. 6; 12. 8; 7. 10; 14.

—

а Гл. 3; 16. 5; 8.

б Іов. 3; 17 и др.

в Іов. 3; 11, 16, 21. Гл. 6; 3.